

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Крагујевцу
I-1 У 21200/10
05.12.2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Олге Петровић, председника већа, Јасминке Вукашиновић и Љиљане Петровић, чланова већа, са судским саветником Николом Крушкоћом, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужилаца А.А. из ..., ул. ... .. и Б.Б. из ..., ул. ... број ..., чији је пуномоћник Боривоје Лачњевац, адвокат из Крушевца, ул. Бријанова 3/21, против туженог Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије, Сектор за управне и надзорне послове у области привредних регистара, чији је правни следбеник Министарство привреде Републике Србије, ради поништаја решења број: 300-720-00-00701/2009-09 од 18.01.2010. године, са заинтересованим лицем В.В. из ..., ул. ... .., у предмету регистрације промене седишта, пуног пословног имена, директора и заступника правног лица, по одржаној усменој јавној расправи, у нејавној седници већа одржаној дана 05.12.2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

I Тужба тужиоца А.А. из ... **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије, Сектор за управне и надзорне послове у области привредних регистара, број: 300-720-00-00701/2009-09 од 18.01.2010. године, у ставу II диспозитива и **ПРЕДМЕТ ВРАЋА** надлежном Министарству привреде Републике Србије на поновно одлучивање.

II Тужба тужиоца Б.Б. из ... **СЕ ОДБИЈА** у делу који се односи на став I диспозитива решења Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије, Сектор за управне и надзорне послове у области привредних регистара, број: 300-720-00-00701/2009-09 од 18.01.2010. године, а у делу који се односи на став II диспозитива тог решења, тужба **СЕ ОДБАЦУЈЕ**.

III **ОБАВЕЗУЈЕ СЕ** Министарство привреде Републике Србије да тужиоцу А.А. из ... надокнади трошкове управног спора у укупном износу од 26.120,00 динара, у року

од 15 дана од дана пријема пресуде.

IV **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца Б.Б. из ... за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Оспореним решењем, у ставу I диспозитива, одбацује се, као изјављена од неовлашћеног лица, жалба Б.Б. из ..., изјављена против закључка Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД 193383/2009 од 09.12.2009. године; у ставу II диспозитива, одбија се жалба Г.Г. ..., изјављена против закључка Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД 193383/2009 од 09.12.2009. године.

Наведеним закључком првостепеног органа од 09.12.2009. године, одбачен је захтев подносиоца регистрационе пријаве за регистрацију промене седишта и директора Г.Г. ..., у Регистар привредних субјеката, због неиспуњења услова из члана 22. став 1. тачка 4. Закона о регистрацији привредних субјеката.

У тужби поднетој овом суду дана 21.04.2010. године и допуни тужбе од 28.01.2011. године, тужиоци оспоравају законитост решења туженог органа у целости, истичући да је решењем туженог број 300-720-00-00599/2009-09 од 25.11.2009. године, селективно примењена одредба члана 253. став 2. Закон о општем управном поступку у погледу овлашћења за укидање решења по основу службеног надзора, што је имало за последицу укидање решења БД 159324/2009 од 20.10.2009. године, које је било у свему правилно и законито, јер је у прилогу захтева била приложена сва потребна документација, сходно члану 22. став 1. тачка 3. Закона о регистрацији привредних субјеката. Даље наводе да није спорна чињеница да у поступку промене података предметног привредног друштва учествује више субјеката и то: Г.Г., као и разрешени директор В.В. лично и нови директор А.А., такође лично, које странке имају супротне интересе, али у конкретном случају нема пристанка ових заинтересованих странака, како је то изричито предвиђено одредбом члана 253. став 2. Закона о општем управном поступку. Сматрају да Регистратор ожалбеним закључком, супротно императивној норми из члана 22. став 2. Закона о регистрацији привредних субјеката, о забрани и оцени истинитости и веродостојности докумената као прилога уз пријаву, управо даје оцену веродостојности истих, а што се види из образложења

саме одлуке, на који начин Регистратор излази из оквира своје надлежности и незаконито преузима искључиву надлежност суда. Истичу да је ова судска надлежност изричито прописана одредбом члана 69. Закона о регистрацији привредних субјеката и члана 302. Закона о привредним друштвима, због чега је В.В., као заинтересована странка, поднео тужбу Трговинском суду у Краљеву дана 03.11.2009. године у предмету I П. бр. 1022/2009, ради утврђивања ништавости Скупштинских одлука о његовом разрешењу дужности директора, именовану А.А. за новог директора и промени седишта друштва. Предлажу да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи, а тужени орган обавезе да тужиоцима на име трошкова управног спора исплати износ од 168.750,00 динара, увећан за износ таксе за тужбу и одлуку према ТТ, које трошкове чине накнаде за састав жалбе од стране адвоката у износу од 84.375,00 динара, накнаде за састав управне тужбе и једног поднеска од стране адвоката у износу од по 42.187,50 динара, сходно тарифном број 8 ст. 1. тачка 5. у вези тар. бр. 11., тар. бр.10. и тар.бр. 17. АТ, а све у року од 15 дана под претњом принудног извршења.

У одговору на тужбу, тужени орган остао је у свему при наводима из образложења оспореног решења и предложио да суд тужбу одбије као неосновану, а исто је предложило и Министарство финансија и привреде Републике Србије, правни следбеник туженог органа, сагласно одредбама члана 4. Закона о министарствима ("Службени гласник РС" бр. 72/12), у свом одговору на тужбу од 22.03.2013. године.

Поднеском од 29.11.2013. године, Министарство привреде Републике Србије, као правни следбеник туженог органа, сагласно одредби члана 7а Закона о изменама и допунама Закона о министарствима ("Службени гласник РС" бр. 76/13), обавештава суд да је Привредно друштво за трговину Г.Г. ..., ул. ... бр. ..., брисано из Регистра привредних субјеката решењем Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД 157144/2011 од 20.12.2011. године, које је донето на основу решења Привредног суда у Краљеву Посл. бр. 5.Ст.455/2011 од 03.10.2011. године, а које исправе доставља у прилогу поднеска.

Заинтересовано лице није суду доставило одговор на тужбу.

Управни суд је, у одсуству уредно позваних тужилаца, правног следбеника туженог органа и заинтересованог лица, применом одредби члана 36. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), нашао да су испуњени услови за одржавање усмене расправе, с обзиром да је расправа обавезна ако је у управном поступку учествовало две или више странака са супротним интересима (чл. 34 став 2. закона); због изостанка странака са усмене расправе не може се узети да су оне одустале од својих захтева,

већ ће се њихови поднесци прочитати (чл. 38. став 2. закона); ако на усмену расправу не дођу ни тужилац ни тужени, а расправа се не одложи, суд ће расправити спор и без присуства странака (чл. 38. став 3. закона).

По разматрању навода тужбе, одговора на тужбу, свих списа овог предмета, те списа достављених уз одговор на тужбу, као и доказа изведених на одржаној усменој јавној расправи, Управни суд налази да је тужба А.А. основана, док је тужба Б.Б. из ... неоснована у делу који се односи на став I диспозитива оспореног решења, док је изјављена од неовлашћеног лица у делу који се односи на став II диспозитива оспореног решења.

Према стању у списима предмета, утврђује се да је решењем Министарства економије и регионалног развоја Републике Србије, Сектора за управне и надзорне послове у области привредних регистрара број 300-720-00-00-00599/2009-09 од 25.11.2009. године, укинута по основу службеног надзора решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води регистар привредних субјеката БД 159324/2009 од 20.10.2009. године и предмет враћен првостепеном органу на поновни поступак и доношење нове одлуке. Наведеним првостепеним решењем од 20.10.2009. године, регистрована је у Регистар привредних субјеката промена седишта, пуног пословног имена, директора и заступника Г.Г. из ..., ул. ... бр. ..., тако што је брисано седиште на адреси ... бр. ..., ..., а уписано седиште на адреси ... бр. ..., ... Истовремено, брисано је пуно пословно име под називом Г.Г. из ..., ул. ... бр. ..., а уписано ново пуно пословно име под називом Г.Г. из ..., ул. ... бр. .... Истим решењем регистрована је и промена директора и заступника тако што је брисан В.В., ул. ... бр. ..., ..., док је као нови директор и заступник, без ограничења у промету, уписан А.А., ул. ... бр. ... ..

Пресудом Управног суда 7.У.18161/10 од 28.09.2012. године, која је исправљена решењем суда од 24.01.2013. године, уважена је тужба тужиоца А.А. из ... и поништено наведено решење туженог од 25.11.2009. године, док је тужба тужиоца Б.Б. из ..., одбачена као изјављена од неовлашћеног лица.

Пре доношења наведене пресуде Управног суда, а у извршењу решења Министарства економије и регионалног развоја број 300-720-00-00-00599/2009-09 од 25.11.2009. године, којим је укинута решење првостепеног органа од 20.10.2009. године, донет је овде ожалбени закључак број 193383/2009 од 09.12.2009. године, којим је одбачен захтев подносиоца регистрационе пријаве за регистрацију промене седишта и директора Г.Г. ..., ..., у Регистар привредних субјеката, због неиспуњавања услова из члана 22. став 1. тачка 4. Закона о регистрацији привредних субјеката.

Поступајући по жалби овде тужилаца, изјављеној против наведеног закључка

првостепеног органа од 09.12.2009. године, донето је решење Министарства економије и регионалног развоја од 18.01.2010. године, оспорено тужбом у овом предмету, којим је жалба Б.Б. из ..., одбачена као изјављена од неовлашћеног лица, а жалба Г.Г. ..., одбијена као неоснована, са разлога датих у образложењу оспореног решења.

По оцени Управног суда, разлози образложења оспореног решења за одлуку као у ставу II диспозитива, не могу се прихватити као правилни и на закону засновани, јер су у супротности са стањем у списима и не упућују на одлуку дату у том ставу диспозитива.

Ово са разлога што је пресудом Управног суда 7 У 18161/10 од 28.09.2012. године, која је исправљена решењем суда од 24.01.2013. године, те потврђена пресудом Врховног касационог суда Узп 19/2013 од 16.10.2013. године, поништено решење туженог број 300-720-00-00599/2009-09 од 25.11.2009. године, чиме је на снази остало решење Регистратора Агенције за привредне регистре који води Регистар привредних субјеката БД 159324/2009 од 20.10.2009. године, а којим је у Регистар привредних субјеката регистрована примена седишта, пуног пословног имена, директора и заступника Г.Г. из Крушевца.

Имајући у виду да је у извршењу решења туженог органа од 25.11.2009. године, а које је поништено наведеном пресудом Управног суда 7 У 18161/10 од 28.09.2012. године, првостепени орган донео ожалбени закључак у овој управној ствари од 09.12.2009. године, којим је одбачен захтев подносиоца регистрационе пријаве за регистрацију промене седишта и директора Г.Г. из ..., у Регистар привредних субјеката, због неиспуњења услова из члана 22. став 1. тачка 4. Закона о регистрацији привредних субјеката, то произлази да по истој регистрационој пријави сада постоје две одлуке надлежног првостепеног органа којима је на различит и супротан начин одлучено по тој пријави (решење од 20.10.2009. године и закључак од 09.12.2009. године).

На овај начин, повређено је начело правноснажности из члана 13. Закона о општем управном поступку ("Службени лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Службени гласник РС" бр. 30/10), којим је прописано да решење против кога се не може изјавити жалба, нити покренути управни спор (правноснажно решење), а којим је странка стекла одређена права, односно којим су странци одређене неке обавезе, може се поништити, укинути или изменити само у случајевима који су предвиђени законом.

Наиме, према правној природи начела правноснажности израженој у овој одредби закона, доношењем пресуде Управног суда 7 У 18161/10 од 28.09.2012. године, која је потврђена пресудом Врховног касационог суда Узп 19/2013 од 16.10.2013. године, решење првостепеног органа БД 159324/2009 од 20.10.2009. године, постало је правноснажно у

формалном и материјалном смислу. Постојање закључка од 09.12.2009. године, донетог накнадно у извршењу решења туженог од 25.11.2009. године, које је касније поништено наведеном пресудом Управног суда, при чему посебно треба имати у виду да том пресудом предмет није враћен туженом органу на поновни поступак и одлучивање, представља повреду начела правноснажности у овој ствари, без обзира што је Г.Г. ..., брисано из Регистра привредних субјеката, а коју чињеницу је имао у виду и Врховни касациони суд приликом доношења пресуде Узп 19/2013.

Суд је имао у виду наводе из поднеска правног следбеника туженог органа од 29.11.2013. године, али је нашао да исти нису од утицаја на другачију одлуку, јер је тужба у овој ствари поднета пре брисања привредног друштва из Регистра привредних субјеката, при чему тужбу није ни поднело привредно друштво које је брисано, већ подносилац регистрационе пријаве, а постојањем две одлуке надлежног органа по истој регистрационој пријави, којима је одлучено на супротан начин, представља поступање на штету подносиоца регистрационе пријаве.

Налазећи да је оспореним решењем повређен закон на штету тужиоца А.А., Управни суд је, применом одредбе члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива пресуде. У поновном поступку, Министарство привреде Републике Србије, правни следбеник туженог органа, донеће ново, на закону засновано решење по жалби тужиоца А.А., при чему ће имати у виду да су правно схватање и примедбе суде обавезне за надлежни орган, у складу са чланом 69. став 2. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09), те ће из правног поретка уклонити ожалбени закључак од 09.12.2009. године.

Одредбом члана 11. став 1. Закона о управним споровима, прописано је да тужилац у управном спору може бити физичко, правно или друго лице, ако сматра да му је управним актом повређено неко право или на закону заснован интерес.

Како ожалбеним закључком није одлучено о одређеном праву или обавези подносиоца тужбе Б.Б., који није ни учествовао у поступку пред првостепеним органом, а што је став Управног суда изражен у пресуди 7 У 18161/10, то суд налази да Б.Б. није лице овлашћено за подношење жалбе, те да је тужени орган, у ставу I диспозитива оспореног решења, правилно одбацио његову жалбу, правилном применом одредби члана 229. став 1. Закона о општем управном поступку, као изјављену од неовлашћеног лица. У смислу изнетог, Б.Б. није ни лице овлашћено за подношење тужбе у овом управном спору у делу који се односи на став II диспозитива оспореног решења, због чега је његову тужбу у овом делу суд

одбацио, на основу одредбе члана 26. став 1. тачка 4. а применом одредбе става 2. истог члана Закона о управним споровима, те је са изнетих разлога, одлучио као у ставу II диспозитива пресуде.

Одлучујући о постављеном захтеву тужилаца за накнаду трошкова спора, на основу члана 66. и 67. Закона о управним споровима и члана 153. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, Управни суд је нашао да је захтев А.А. основан, с обзиром да је овај тужилац у вези са покретањем спора, имао трошкове за тужбу и награду адвокату за састав тужбе у износу од 16.500,00 динара, које је суд определио сагласно тар. бр. 43. став 1. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС”, бр. 121/12), те износ од 8.250,00 динара за састав образложеног поднеска од 28.01.2011. године, које је суд определио сагласно тар.бр. 43. став 2. наведене Тарифе, као и трошкове за таксу за тужбу у износу од 390,00 динара и таксу за пресуду у износу од 980,00 динара, са којих разлога је, одлучујући као у ставу III диспозитива пресуде, суд досудио укупне трошкове спора у износу од 26.120,00 динара. О захтеву за накнаду трошкова за састав жалбе суд није одлучивао, јер су то трошкови управног поступка.

Одлуку као у ставу IV диспозитива пресуде, суд је донео применом одредби чл. 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са чл. 150. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС”, бр. 72/11), који се сходно примењује на основу члана 74. Закона о управним споровима, с обзиром да тужилац Б.Б. у овом управном спору није успео.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 05.12.2013. године, I-1 У 21200/10

Записничар
Никола Крушкоња,с.р.

Председник већа-судија
Олга Петровић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ